SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1858. **Zondag 11 April** **N°. 15.**

PARAMARIBO, 10 APRIL 1858.

Z. E. de Gouverneur is den 6 dezer van de plantaadje *de Resolutie* alhier teruggekeerd.

De ter reede liggende Ned. Brik *Diana*, kapt. Hofker is nadat daarin reeds 311 vaten Suiker, 35 balen Katoen en 1 baal Koffij geladen waren, op den 2 dezer lek bevonden en wel zoodanig dat men verpligt was op den volgenden dag tot de ontlossing der lading over te gaan, welke ter Lands Waag geborgen wordt. Tot dus verre is naar wij vernemen, het lek nog niet gevonden.

Men schrijft uit 's Hage: Den 8n. Febr. is door den Heer L. van Riet een tweede ontwerp aan Z. E. den Minister van Kolonien ingediend, ter oprigting eener Nederlandsche West-Indische Ontginning en Handelmaatschappij in Suriname. Dit ontwerp vereischt een kapitaal van *vijftig millioen guldens*, bijeen te brengen in *vijftig duizend* aandeelen ad *duizend gulden.* Men verwacht dat de adressant met dit ontwerp beter zal slagen dan met het eerste, hetwelk door Z. E. den Minister van Kolonien werd verworpen.

(*U. C.*)

Als bewijs dat de invoering van negers in de Fransche Kolonien niet slechts nuttig is voor de Kolonien, maar ook voor de menschheid; voert de *Pays* aan, dat de Koning van Yarriba in Centraal Nigritië; die, nog in 1851, 5000 krijgsgevangenen liet dooden, 4000 gevangenen, welke hij in 1857 maakte, in zijne hoofdstad Katonza bewaart, daar hij gehoord heeft, dat zij, door ze uit te voeren, eene groote waarde kunnen opbrengen.

(*U. C.*)

BRITSCH INDIE.

(Uit *Le Siècle* van 15 Feb. 1858.)

(*Vervolg en slot van No.* 14.)

Ziedaar dan die beroemde Oost-Indische Compagnie, welke de ligtgeloovigen zich voorstelden met even zooveel schatten als misdaden beladen te zijn, onmetelijke voordeelen opleverende als prijs voor het bloed der Hindoes en hare ongeregtigheden in stroomen gouds afwasschende. Beschouw haar nu zoo als de *Edinburgh Review* ons aantoont, niet meer en niet minder dan eene alledaagsche societeit *en commandite*, welke bij elke handeling verliest en alleen door leening bestaan blijft. Het is niet te verwonderen dat het Britsche gouvernement thans aarzelt zich met eene dusdanige erfenis te belasten.

Om ons rekenschap te geven van het ontoereikende der hulpbronnen, wordt het noodig, de verschillende takken van inkomsten na te gaan.

Het Indische budget, zeer weinig ingewikkeld, bestaat uit vier hoofdartikelen:

1. Grondbelasting welke in het jaar eindigende met April 1857 opgebragt 16,682,908 £
2. Monopolie van de cultuur van het slaapkruid en den handel in opium 4,487,269 »
3. Monopolie van het zout 2,362.308 »
4. Zegel en geregtskosten 750.000 »

Bij deze cijfers, de opbrengst van verscheidene niet geclassificeerde ontvangsten voegende verkrijgt men voor bovengemeld jaar een totaal van 29,344,960 £

Nu, zullen wij deze ontvangsten met de uitgaven vergelijken. Vooraf echter moeten wij een beknopt overzigt betreffende den aard dezer belastingen geven, ten einde men zich kunne overtuigen, dat het Britsche beheer in vergelijking met de vreemde heerschappijen, eene ware weldaad voor de hindoesche bevolking is.

De Grondbelasting wordt geïnd uit krachte van het sedert onheugelijke tijden in Indie aangenomen beginsel, dat de grond de eigendom van den souverein is. Dat die souverein moge al brahmien of mog ol of engelschman heeten, dit doet er niets toe; zijn regt op den eigendom van den grond wordt door allen erkend. Maar allen beweren tevens dat de geheele zwaarte der openbare betrekkingen op den souverein moet rusten, waaruit volgt, dat de eigendom des souvereins, namelijk de grond, al de onkosten van het gouvernement moet bestrijden.

Maar op welke wijze den arbeid des landbouwers te beloonen?

Hier ontmoeten zich de onderscheidene afwijkingen der regeringen welke elkander zijn opgevolgd. Het Hindoesche gouvernement der brahminen, nam het vierde of ten minste het zesde gedeelte van de bruto oogst; het mogolsche gouvernement vorderde het totaal der netto inkomsten of voordeelen; het britsche gouvernement neemt van twee derde tot de helft van diezelfde voordeelen.

Naar onze meening zoude het aandeel hetwelk het engelsche gouvernement zich toeëigent nog overmatig toeschijnen. Maar, voor de Hindoes is het zeer gematigd; want hetgeen er voor hen nog overblijft schijnt hun eene gift van den eigenaar toe, die nog meer zou kunnen nemen of meer zijner bezittingen, voor de publieke behoeften besteden. Want vergeten wij dit in Indie zoo ingewortelde beginsel niet, de Hindoe acht zich niet gehouden persoonlijk eenige belasting te betalen. Dit gaat den souverein en den eigendom des souvereins aan. Indien dus de landbouwer betaalt, is het niet uit zijne penningen, maar uit de penningen voortgebragt door den grond behoorende aan het domein. Deze theorie is in de gemoederen zoo gevestigd, dat men te vergeefs beproeven zoude de Hindoes aan eenigen anderen vorm van directe belasting te onderwerpen.

Men heeft te Benares er een voorbeeld van gehad. Toen er eene belasting op de huizen door het Britsche gouvernement werd uitgevaardigd; verlieten 100000 inwoners terstond hunne woningen en gingen zich in het open veld legeren. Eene dergelijke poging werd te Bombaij beproefd, door eene belasting op de winkels te leggen. Al de kooplieden sloten hunne magazijnen en de zaken werden geheel gestaakt. Op deze wijze komt de Britsche magt zich gestadig het hoofd tegen het hardnekkige der overleveringen stooten. om kort te gaan, de grondbelasting, de eenige, welke de Hindoes erkennen, is onder de engelsche heerschappij zeer verminderd.

„Wat de belasting op de opium betreft, op geene wijze wordt zij door de Hindoes ondersteund. Het slaapkruid (maankop) wordt voor exportatie bebouwd, en de opbrengst wordt geheel aan vreemde verbruikers verkocht; het is dus de vreemde verbruiker die den geheelen prijs van het monopolie betaalt. De kosten van productie en uitvoer gaan niet boven een derde der ontvangst, de overige twee derden of ongeveer 3 millioenen £, worden uitsluitend door de Chinezen betaald.

De belasting op het zout wordt gedeeltelijk geheven krachtens het monopolie van productie, en gedeeltelijk op het regt van invoer. Zij beloopt jaarlijks ongeveer 3 millioen *sterling.* Maar de helft van die som wordt geheven op het ingevoerde engelsche zout; zoodat de Hindoesche bevolking eigentlijk slechts de andere helft betaalt. Dit is de eenige indirecte contributie, waaraan zij onderworpen is.

Zoodanig zijn de drie voornaamste bronnen van inkomsten in Britsch Indie; de andere hoofdstukken zijn onbeduidend.

Het is opmerkelijk dat de mobilaire rijkdommen niets tot de belastingen bijdragen, en toch is deze soort eigendom, welke het meest bij de Britsche heerschappij gewonnen heeft. Onder de inlandsche vorsten, werd de mobilaire eigendom niet meer dan thans aan eene geregelde belasting onderworpen; maar de afpersingen van iederen souverein, de gedwongene bijdragen der rijken, waren duurzame bronnen van inkomsten. Thans hebben die misbruiken opgehouden; de Hindoesche kooplieden verrijken zich onder de bescherming van de Britsche wet; de onderhandelingen zijn gewaarborgd, en de levendigheid bewegingen des handels hebben in het land groote hoeveelheden specie aangebragt, welke er niet weder uitgaat. Men kan niet ontkennen dat de Britsche overheersching het kapitaal in Indie aanmerkelijk vergroot heeft.

Onmetelijke fortuinen zijn door de inlandsche kooplieden bijeen gebragt. Eenigen hunner, te Benares, worden geschat op 4 millioen £. En evenwel draagt dit gansche gedeelte van den eigendom der inlanders op geenerlei wijze tot de publieke belastingen bij. De grond is overbelast, de staat worstelt met een voortdurend te kort, en zij die de meeste voordeelen van de Britsche bescherming genoten hebben, ontsnappen aan iedere bijdrage.

Een brand op zee.

Ik had mijne plaats besproken aan boord van het stoomschip *Hasledick*, dat den volgenden dag naar St. Petersburg moest vertrekken.

Het is eene aardige zaak de bezigheid te zien der passagiers van een schip, bestemd om verscheiden dagen zee te bouwen. De eerste oogenblikken worden aangewend, om de bagaadje op eene geschikte plaats te doen bergen, daarna een blik te werpen op de inrigting van het schip, op de plaats, welke u door uw billet wordt aangewezen, en eindelijk op de reisgezellen. Deze geheele inspectie is echter spoedig afgeloopen: iedereen klimt op het verdek, om de matrozen de ankers te zien ligten en het schip in zee steken: men ziet eenigen tijd toe hoe het strand, als 't ware, ontvlugt en men bewondert de onafzienbaarheid van het pekelveld, waarna men tot zijne opmerkingen terugkeert. Men meet het schip bij voetstappen af; onverschillig gaan de passagiers elkander voorbij, die welligt den volgenden dag vertrouwelijke vrienden zullen zijn. Het is gewoonlijk bij den eersten maaltijd, dat de eerste woorden gewisseld worden, en dat er vriendschap wordt aangeknoopt. Men gaat als het goed weder is, weder op het verdek, om koffij te drinken, en van dien oogenblik af is men gemeenzaam met elkander, of ten minste in overeenstemming voor de geheele reis.

Wij hadden innemende vrouwen aan boord. Russische dames, meestal echtgenooten of bloedverwanten van officieren, welker smaakvolle kleeding en ongedwongen onderhoud haar als Parijsche dames deden voorkomen. In de daad, ik heb later opgemerkt, dat de beschaafde Russische zamenleving diegene is, welke zich het minst van de te Parijs gebruikelijke manieren en taal verwijdert. Ofschoon wij eene mengeling van alle natien uitmaakten, werd er gedurende de geheele reis geen ander gesprek dan in het Fransch gevoerd.

De beide eerste dagen verliepen zonder eenig bijzonder voorval. Het weder was schoon, de zee kalm. Enkele personen slechts hadden de zeeziekte ondervonden. De kapitein, die met ons at, scheen ons toe een beminnelijke, openhartige en vrolijke zeeman te zijn. Den derden dag merkten verscheidene personen op, dat zijne vrolijkheid hem verlaten had, om plaats te maken voor een diep nadenken, dat hij, als men hem zulks opmerkte, vruchteloos trachtte te verbergen. Intusschen commandeerde hij de scheepsbewegingen met dezelfde koelbloedigheid, maar met eene oplettendheid, die bij eene holle zee en onstuimig weder minder in het oog zou zijn geloopen dan bij het stille schoone weder, hetwelk wij genoten.

Tegen den avond wierp een doordringende vrouwenkreet den schrik in de ziel der passagiers. Men naderde de kajuit van den machinist, wiens vrouw, als door een zeker geweld er was binnengegaan, en toen de nieuwsgierigen, dat wil zeggen iedereen, naar de oorzaak van den kreet vroegen, die ons zoo zeer verschrokken had, antwoordde de kapitein: „Och, een krakeel tusschen man en vrouw!" Te gelijker tijd verzocht hij ons met eenen blijkbaren aandrang, om ons te verwijderen, en op dit tooneel geen acht te slaan. Wij zagen die vrouw niet weder, doch hoorden haar nu en dan nog zuchten.

De gebeurtenis gaf echter aanleiding tot velerlei gesprekken, en de kapitein behield zijne ernstige en nadenkende gemoedsstemming. Eenige personen drongen er op aan, dit geheim te weten; een kolonel had zelfs met den kapitein een onderhoud, waarin de laatste met nadruk het gezag van zijnen stand moest inroepen, om den vrager tot zwijgen te brengen. Wij merkten ook op dat de toegangen tot de stoommachine gestreng bewaakt werden door den onder-kapitein en den secretaris des kapiteins.

In weerwil van het schoone weder en de stille zee, sliepen velen echter niet gerust.

Den volgenden morgen was iedereen vroegtijdig op de been. Wij waren alstoen aan den ingang der golf van Finland, en ontdekten regts de kusten van Esthland.

De kapitein liet eenigen onzer in zijne kajuit roepen. „Mijne heeren," seide hij, „ik hoopte tot aan het einde der reis een ongeval voor u verborgen te houden, dat ernstig is geworden, en dat mij niet meer toelaat langer het stilzwijgen in acht te nemen. De stookoven heeft het vuur in eenige belendende deelen overgebragt; de spuiten zijn ontoereikend om het te blusschen. De brand zal zich nog niet dan na eenige uren ontwikkelen; in dien tusschentijd zullen wij het eilandje Nargen, in het gezicht van Revel, bereikt hebben. Mogten echter mijne berekeningen mij bedriegen, dan heb ik in de middelen voorzien, om u allen te redden; de boot en de sloep zijn toereikend, om al de passagiers aan land te brengen; de bagaadjen zullen gered worden als het God behaagt. Gij zijt mannen, mijne heeren! ik reken op uwen moed, en op uwe discretie tegenover het zwakkere gedeelte der equipage. Brengt in gereedheid wat gij noodig zult oordeelen, maar bedenkt, dat het minste blijk van angst u allen kan doen ten gronde gaan."

Gij kunt denken welk een uitwerksel deze verklaring te weeg bragt. Wij vlogen naar onze kajuiten en ondanks de aanbevelingen van den kapitein, verspreidde zich in een oogenblik de verschrikking onder de geheele equipage. De vrouwen boezemden kreten uit; de eenen drongen zich tegen hare echtgenooten of hare vaders aan, even alsof die het gevaar konden

Bij het overzigt der verschillende ontvangsten, moeten wij thans de uitgaven stellen. Zij kunnen in vier verschillende hoofdstukken worden zamen gevat:

1. Onkosten van incassering en verificatie.
2. Interessen van de schuld.
3. Burgerlijke en Militaire etablissementen.
4. Openbare werken en diversen.

De kosten van incassering met inbegrip van den prijs van het zout en de opium, alsmede de posterij kosten bedragen, voor het jaar eindigende met April 1857, 4,887,674 £. Hierbij voege men 1,244,698 pond voor betalingen aan de inlandsche vorsten, gepensionneerden van het gouvernement en 1,062,954 £ voor vacatien aan officieren van districten en dorpen, daaronder begrepen de liefdadigheidsonderstanden. Deze betalingen maken een totaal van 7,350,000 £.

De Interest van de schuld der Compagnie en de dividenden der actien bedragen	2,945,464 £
Burgerlijke en politieke dienst	2,500,196 »
Regterlijke dienst en politie	2,533,714 »
Militaire ambten in Indie en in Engeland	12,548,512 »
Indische Marine en pensioenen	1,835,000 »
Bewaring van koopwaren in Indie	915,882 »
Openbare werken en wegen	1,216,265 »
Diversen	650,000 »
Totaal der jaarlijksche uitgave p. m.	31,326,022 »
Tegen een ontvangst van	29,344,960 »
Helgeen eene vermeerdering van uitgaven oplevert van	1,981,062 »

Deze cijfers zijn ontleend aan stukken welke aan het parlement zijn ingediend.

De commissie, belast met de taak, om den koning en den hertog van Brabant met de geboorte van prinses Louise Marie Amelie geluk te wenschen, is door den koning en den hertog ontvangen. De koning heeft in zijn antwoord het volgende gezegd: Ik dank u, mijne heeren voor de gevoelens van gehechtheid, door u namens de kamer aan mij kenbaar gemaakt. Waarlijk, het derde geslacht eener dynastie is een nieuwe waarborg, en die waarborg is dan inzonderheid van hooge waarde, als zij nauw verbonden is aan het bestaan eener natie. Onze schoone provincien hebben lang en te vergeefs in vroegere eeuwen pogingen aangewend, om alleen door zich zelven te bestaan en van geen ander dan van haar eigen belang afhankelijk te zijn. Ongelukkig of welligt gelukkig voor ons — hunne pogingen om dit groot en edel doel te bereiken, zijn altijd vruchteloos geweest. Het tegenwoordig bestaan van Belgie is schoon en de toekomst is dit niet minder. Een volk handelt voorzigtig en wijs, als het de oogen op de toekomst gevestigd houdt en de gevoelens, welke gij uitdrukt voor het heil van mijn huis, welks geluk met dat van Belgie zoo naauw verbonden is, bewijzen hoezeer deze waarheid door het land begrepen wordt.

In Zwitserland heerscht eene buitengewone ontevredenheid, ter zake van hetgeen men daar de Fransche paspoort chicanes noemt. De dagbladen van alle partijen zien hierin eene beleediging voor het Zwitsersche nationale gevoel en verheugen zich, dat de bondsraad geen oogenblik heeft geaarzeld, om tegen dien maatregel op het nadrukkelijkst te Parijs te protesteren. Den Zwitserschen gezant aldaar werd per telegraaf in last gegeven, bij den keizer eene bijzondere audientie te vragen en Z. M. op het onuitvoerbare van dien maatregel opmerkzaam te maken. Naar men inderdaad nader verneemt, moet niet alleen hij welke zijn paspoort naar Frankrijk wil geviseerd hebben, in persoon voor het Fransche gezantschap te Bern verschijnen, maar moet hij tevens twee getuigen medebrengen uit de plaats, waar hij woont. Het laat zich ligt denken, welke moeite, kosten en tijdverlies met zulke bepalingen verbonden zijn, bijzonder voor de bewoners der onderscheidene grenskantons. Men beschouwt ze in Zwitserland als gelijkstaande met een verbod, om een paspoort naar Frankrijk te viseren.

In doorgaans wel onderrigte kringen verzekert men, dat bepaaldelijk besloten is tot eene bijeenkomst van de keizers van Frankrijk en Oostenrijk, die in de helft van het voorjaar op Duitsch grondgebied zal plaats hebben. De keizerin van Oostenrijk, wier gemaal ook eens aan eene poging tot moord heeft ten doel gestaan, heeft aan de Fransche keizerin een brief geschreven, om haar geluk te wenschen met het mislukken van den zoo snooden aanslag. De keizer en keizerin waren over dit bewijs van deelneming zeer getroffen.

Uit Havana wordt gemeld, dat de tweede divisie van het Spaansche eskader, die kolonie verlaten had, om in de golf van Mexico te gaan kruisen. De bevelhebber van het eskader was echter nog niet vertrokken, daar hij op de uitrusting wachtte van een ander schip, hetwelk nog niet gereed was.

De slavenhalers maakten groote toebereidselen om den slavenhandel te drijven. Te Matanzas is een schip stoutweg in de haven gekomen en heeft er 400 à 500 negers aan wal gebragt. Tevens wordt gemeld dat bijna geen dag voorbij gaat, dat niet op een of ander gedeelte van het eiland een schip eene lading slaven aan wal brengt.

De suikerhandel was kwijnende, ten gevolge van eene daling van het artikel op de markten der Vereenigde Staten.

INGEZONDEN.

Wij hebben vaak een blik geworpen op onze kleine maatschappij alhier, — wij hebben veelmalen mannelijke openhartigheid tegenover kleingeestige verkeerde schaamte zien staan; — de eerste gaf hare beoefenaren de heilrijkste vruchten, terwijl de andere menigen wankelmoedige, onberekenbare nadeelen aansleepte. — Menigwerf hoorden wij klagen, dat deze en gene handelaar of handwerksman, voor een te hoog patent was aangeslagen, terwijl bij ons onderzoek altijd bleek, dat dus danige door verkeerde schaamte is terug gehouden, om zijne boeken bij de bevoegde commissie over te leggen, en zich liever aan hare blinde beoordeeling onderwierp, waardoor hij ten nadeele van vrouw en kind, meerdere belasting heeft moeten opbrengen, dan zijn wettig deel is; — dit is eveneens het geval met de personeele belasting en contributie aan de Schutters kas; ook hier werkt verkeerde schaamte of laakbare onverschilligheid ten nadeele dier zwakkelingen. — Waarom, dan waarde medeburgers niet het voorbeeld van hoog geplaatste ambtenaren gevolgd, die zich niet schamen, in persoon, voor eene commissie te verschijnen, die dan toch meestal uit de notabelste ingezetenen zamengesteld wordt, en aldaar met bescheidene, nederige, doch krachtige taal, hunne belangen voordragen zoo als nog dezer dagen plaats gevonden heeft? Welligt doet dan gemoedelijkheid, hetgeen strikte regtvaardigheid niet zoude kunnen toelaten. — Volgt dit voorbeeld waarde medeburgers! het is edel voor vrouw en kind te zorgen, — één gulden gespaard, is zooveel als twee voor hen gewonnen.

Humoristische Snippertjes.

(Uit de Portefeuille van den ouden Heer Furet.)
Door W. E. H. WINKELS.

XXXI.
DE WAARHEID
op reis binnen de Kolonie *Suriname*.

(*Vervolg van* No. 14.)

Ik stapte op die verzekering van den schipper aan den wal en bevond mij op de fortres *Nieuw Amsterdam*. De korte geschiedenis van deze versterking der volkplanting welke als het belangrijkste verdedigingspunt beschouwd mag worden, is deze:

„Herhaalde malen waren omstreeks de jaren 1715—1730 ernstige vertoogen van het bestuur alhier, naar de *Koloniale* Societeit in *Nederland* gezonden, ten einde den slechten staat der verdediging open te leggen en de noodzakelijkheid aan te toonen, tot het voltallig maken eener bezetting en het aanleggen van nieuwe versterkingen; eene *verpligting*, die de algemeene Staten op zich hadden genomen; — en het is meer dan waarschijnlijk dat hadden de *Staten* die op zich genomene verpligting getrouw nagekomen de inval van CASSARD dd. 8 October 1712 door een genoegzamen tegenstand en sterkte mislukt zoude zijn. Zeker is het dat door de hooge brandschatting den inwoners opgelegd, er vele moeijelijkheden, tweespalt, zelfs ontevredenheid ontstonden, zoo wel, onderling als tusschen het bestuur der *Kolonie* en de inwoners, en dat deze laatsten onmagtig waren hunne verpligtingen te voldoen en bij ernstige aanmaningen in resolutien door de Staten genomen, te regt door de Staten gewezen werd, op het niet nakomen hunner aangenomene verpligtingen en haar de ramp toeweten die hun getroffen had en de verliezen daardoor geleden; — *teregt* de volkomene hulpeloosheid werd aangetoond, waarin zij zich bevonden en men klaar en duidelijk de ongeschikte toestand der Kolonie bij elken vijandelijken inval deed uitkomen.

De Ingenieur DRAAK werd daarop van Nederland uitgezonden, en gelast een uitvoerig verslag omtrent den verdedigingstaat der Kolonie in te leveren.

Nadat zulks geschied was, en men over en weer door vele beraadslagingen en moeijelijkheden had gedraald, werd door de Staten besloten dd. 8 December 1733, dat de bezetting zoude worden voltallig gemaakt en men tot de behoorlijke versterking van de Kolonie *Suriname* zoude overgaan, welk besluit als verdrag met de Direkteuren der *Koloniale Societeit* aangegaan, en door deze bij eene resolutie dd. 19 December 1733 werd goedgekeurd en bekrachtigd.

Te bejammeren is het vooral dat de Staten van *Holland* hunne verpligting tegen over dit gewest niet betracht hadden, want daaruit ontsproot een verlies en een ellendigen toestand waarvan wij heden nog de gevolgen moeten lijden. — Na den inval van CASSARD, bij welken ramp vele eigenaren te onmagtig om zich zelven te verdedigen en ook door de onteereikende verdedigingmiddelen alhier aanwezig, niet bescherud kunnende worden, droven dezen hunne slaven in de bosschen om daar zoo lang schuil te houden, tot dat de rampvolle omstandigheid zoude zijn afgeleid. Toen zulks later plaats vond, waren velen dezer negers aan het vrije leven in het woud gewoon, of hadden zich in vereeniging met vroegere wegloopers gesteld, en wilden niet tot hunne meesters terug keeren; al meer en meer versterkt, vormden zij met de *Marrons* geregelde benden en vielen de plantaadjes gedurig aan, ja bragten dikwijls de Kolonie in de 18e. eeuw nabij het punt van haren ondergang.

Tengevolge der resolutie dan, dd. 19 Dec. 1733, werd er onder opname van meer versterkingen besloten tot het aanleggen van de *fortres Nieuw Amsterdam*. Verscheidene *Ingenieurs* kwamen daarvoor uit *Nederland* en kozen het tegenwoordige punt als de geschiktste en de voordeeligste plaats om de sterkte te bouwen.

De *Gouverneur* J. A. M. DE CHEUSSES legde

---

bedwingen; eene jonge moeder drukte hare beide kinderen tegen haren boezem, en viel op hare knieën, om de hulp des Hemels in te roepen; de meesten zochten in hunne bagaadjen en wierpen die met zulk eene overhaasting door elkander, dat er weldra de grootste wanorde ontstond. Eenige mannen deden zich opmerken door eenen angst en eene verslagenheid, welligt veel grooter en dieper dan bij de vrouwen. Wat mij betreft, er bleef mij nog tijd over, om op dezen verschrikkelijken oogenblik na te denken. Ik had slechts een ligt valies en eenen mantel, dien ik onder den arm droeg. In geval van nood was ik gereed, om beide te laten varen, en mij bij het uiterste in see te werpen.

Het was een buitengewoon schouwspel, dit tooneel van verwarring en die wanhoopskreten op een schip, dat in schijn in goeden staat verkeerde, bij een heerlijk weder op eene zee zoo kalm en effen als een meer. Men verslond het land met de oogen, men had zijne beenen en armen aan het vaartuig willen leenen, om het sneller voorwaarts te doen stevenen.

De brandlucht begon zich te verspreiden: de rook trachtte nu en dan uit te breken. De kreten verdubbelden. Intusschen naderden wij al meer meer de kust. Eindelijk stond de machine stil, de stokers konden het ruim niet langer uithouden; zij kwamen op het verdek. De kapitein liet het kanon lossen en de noodvlaggen hijschen, terwijl hij te gelijker tijd de orde van den aftogt regelde. Hij beval de booten gereed te maken, toen eene plotselinge beweging onze aandacht naar de andere zijde van het schip trok.

Het schijnt dat twee Engelschen twee matrozen hadden omgekocht. De sloep was neêrgelaten, en de matrozen hadden er zich in geplaatst, gereed om de ankers te kappen. Een der beide Engelsche zettede de voet op de sloep, en de andere stapte over de verschansing; eene minuut langer, en ze waren ontvlugt; maar de overhaasting van deze laatsten deed de oogen op hem vestigen; oogenblikkelijk raadde men alles en vloog op hem aan, om hem terug te houden; de ongelukkige sprong.. maar hij viel op zijnen vriend, hetwelk de sloep deed omslaan, en met hen de beide matrozen, als slagtoffers van hud verraad. De zee sloot sich over deze vier ongelukkigen, die onder het schip henen gingen.... geen hunner verscheen weder boven water.

De verslagenheid, welke op deze gebeurtenis volgde, bragt voor eenen oogenblik de algemeene wanhoop tot zwijgen. Ik merkte op, dat geene enkele vrouw in onmagt viel; een vurig verlangen naar redding wekte de zielskrachten van iedereen op. Men kon er niet meer aan denken, om allen te gelijk het schip te verlaten, en moeijelijk was het om voorkeur toe te staan. Men deed zulks echter ten gunste der vrouwen, ten getale van acht, en voor de beide kinderen. Twee vrouwen weigerden hare echtgenooten te verlaten en bleven bij ons. Acht roeijers begaven zich in de boot, en verwijderden zich door de kracht hunner armen, terwijl zij voor ons de hoop op eenen spoedigen bijstand openden.

„Moed! geduld, mijne vrienden!" riep de kapitein uit, „vreest niets, wij hebben tijd genoeg." Er werd, zeide hij, een uur vereischt, om te gaan en terug te komen, in de vooronderstelling dat de seinen niet mogten begrepen zijn, maar het was blijkbaar, dat hij ons wilde gerust stellen, want, volgens mijne berekening, waren wij nog meer dan twee mijlen van de kust verwijderd. Het was toen vijf ure des morgens.

Maar weldra onderscheiden wij verscheiden zeilen, die klaarblijkelijk op ons afkwamen. De boot bereikte die, ging er tusschen door, en wij verbeelden ons de zeilen nog sneller te zien naderen. Anderhalf uur bleven wij in deze verwachting; het was eene eeuw, in welke wij geslingerd werden tusschen de hoop eener spoedige redding en de vrees van op den oogenblik des heils om te komen. Dit tooneel van verschrikking verdiende anders beschreven te worden, dan in eenen eenvoudigen brief.

Doch eindelijk, ziet gij, wij ik het ben die u schrijf dat ons leven, Gode zij dank! gespaard bleef; in vier vrij groote vaartuigen, was er plaats voor al de passagiers: ook werd er het grootste gedeelte der bagadje in opgenomen. De kapitein verliet het laatst zijn schip. Nauwelijks waren wij in de haven van Revel aangekomen, of wij omhelsden hem, ieder op zijne beurt. Hij was bleek, en zag er veel onstelder uit dan op den oogenblik des gevaars.

De geheele bevolking van Revel, van ons ongeluk onderrigt, bevond zich aan het havenhoofd, om ons te ontvangen. Met groote verrekijkers zag men naar het schip, dat men elken oogenblik verwachtte in lichtelaaije vlam te zien staan. Eerst tegen den avond stond het geheel in den brand, zoodat men, den tijd nog had, om de geheele lading te redden. De zon was reeds ondergegaan, toen het verdek en het masthout vuur vatte. In genen oogenblik verhieven zich de vlammen tot eene verbazende hoogte, en de weêrkaatsing des waters kwam dit zeldzaam en verschrikkelijk tooneel vergrooten, hetwelk in eenige opzigten waardig was, om tot tegenhanger te dienen van datgene, wat ik eenige dagen vroeger aan den hemel had bewonderd. Maar bijna op denzelfden oogenblik drong het water door het wrak heen, en zwolg dien vuurgloed in.

In 1734 den eersten steen, en op de modderbank het „*Tijgershol*" genaamd, verrees langzaam deze schoone sterkte, die in 1747 geheel voltooid werd."

Van deze kleine geschiedkundige uitweiding terugkeerende, gaan wij verder met ons verhaal voort.

Ik was verrukt over den netten en schoonen aanleg van dit waarlijk sterke verdedigingspunt, als een lief sierlijk dorpje lag het voor mij — ook werd ik bijzonder gestreeld door de gulle ontvangst der *Officieren*; — waar ik een voet zette of mijne blikken keerde, overal blonk die kenmerkende Hollandsche zindelijkheid en ordelijke netheid door; — onder de militaire magt die ik aldaar zag, had ik gaarne meer *Nederlanders* gewenscht en hieruit begreep ik dat zelfs onder die klasse van menschen een vooroordeel voor *Suriname* in *Nederland* bestaat, en het aldaar moeijelijk is *Nederlanders* voor deze *Kolonie* te werven. — Het geheel maakte eene goede vertooning en onder het rondleiden door eenige *Officieren*, die zoo vriendelijk waren mij alles te laten zien, ging mijne belangstelling dikwijls in hooge verwondering over, wanneer ik de ontzettende moeijelijkheden nagiug waarmede de aanleggers dezer *fortres* moeten te kampen gehad hebben.

De aanmerkingen die de *schipper* mij gemaakt had, omtrent den gezondheidstoestand aldaar, hoorde ik herhalen, en ik vernam zelfs dat hoe aangenaam het leven op de *fortres* over het algemeen genoemd mag worden er steeds bij het volk op de bezetting met zekere onrust op ziektegevallen gezien wordt die het karakter aannemen van *moeraskoortsen*; Vooral *die onrust* gegrond, wanneer er kort op elkander gevolgde sterfgevallen zich voordoen. De ondervinding of de overleveringen toch, doen die bezetting bekend zijn en worden met den vreeselijken ramp van 1851, en elk spoor dat zich van de doodelijke ziekte vertoont, doet hare herademing en gifverspreiding vreezen.

Zullen — dacht ik — deskundigen zich niet met die zaak bezig houden..? Zullen bestuurders met een blik op hun *pligt*, het onderzoek van die deskundigen niet steunen? Zullen er geene noodzakelijke verbeteringen worden daargesteld, tot afleiding van gevaren, die nu nog wel niet bevestigend bestaan, maar *die* — komen zij verdervend te voorschijn, — eene menigte offers kunnen eischen..?

Of zoude mijn liever willen wachten, dat weder vreeselijke *epidemiën* als doodverspreidende pestwalmen onder ons uitbreken, en onder de jeugdige en volbloedige mannen van *Zee en Landmagt* hare zekere offers kiezen? Was het afgrijselijke tooneel van 1851 en andere jaren: zoo weinig gruwzaam in het oog van hen, die als het ware door tijd en verblijf alhier *ingepeperd*, geen aanval van die ziekten te wachten hadden, dat zij ook omtrent het lot van anderen, die nog niet *ingepeperd en ingepekeld* zijn, onverschillig bleven?

Of kent men de waarheid niet —? kent men de oorzaken niet? en zoude men de voorbehoed middelen niet kunnen opsporen? —

Zie ik ben verheugd over mijne onafhankelijkheid in deze Kolonie, want daarom durf ik nu openlijk vragen, en wenschte wel dat *Nederland* op die vraag lette: „wie in deze Kolonie *durft* beweren onbekend te zijn met het vreeselijke lot dat de boeren aan de *Saramacca-rivier* leden en wie volwassen was en in dien tijd hier leefde, zoude de oorzaken niet kennen, waardoor de rampzalige slagtoffers het vermoordend gif dat hen verpletterde en als door een pestziekte vernielde, inademde, — waren het niet de verpestende gifsmetten die van *modderbanken* en *oeverwouden* uitgingen en den dampkring bedierven...?

En wie zoude, opregt van ziel en hart, durven beweren dat de lotgevallen aldaar geleden, door menschelijke voorzigtigheid en voorzorg, door wijsheid en overleg niet voorkomen hadden kunnen zijn.....?

Bij het rondwandelen op de *fortres* ontdekte mijne oogen bij zooveel schoons en liefelijke natuurtafereelen, een droevig schouwspel — „de harde voldoening aan eene Wet". — gekenmerkt in geboeide en in ketenen geklonken menschen. — Ik als *Waarheid* zie de noodzakelijkheid van die voldoening ter bereiking van orde in de maatschappelijke zamenleving te wel in, maar, toch blijft het voor elk verlicht mensch een waarachtige gruwel, zijn *broeder* als een *beer* of een kwaadaardige *hond* in ketens te zien voortkruipen, en het zal tegen over den afschuwelijksten misdadiger bij ieder die niet door de gewoonten van het dagelijks zien dier afgrijselijkheid er aangewend is, siddering verwekken.

Vertroostend is het alweder hier te kunnen bijvoegen, dat het getal *Criminele* gevangenen zeer klein is en er alhier ook zelden van die afgrijsselijke misdaden plaats vinden, die de vreeselijke zwaarte eener strenge Wet eischen.

Na de kaserne en een paar woningen van *officieren*, onder medebegeleiding van een der officieren vrouwen bezocht te hebben, welke alleen zindelijk en luchtig gelegen waren, vertrok ik weder van deze schoone plek en stapte onder betuiging van de hartelijkste groeten weder in mijn vaartuig op het zelfde oogenblik dat mijn CHARON een *spiegel kat* uit de rivier ophaalde, en die met eene verrukking van aanstaand genot beschouwde.

Onze reis ging nu bedaard en langzaam voort en door den zwaren wind, die ons tegen was — in den hoogsten graad *slakkerig* — de *Commewijne rivier* op dit punt — waar zij het breedste is — heeft een verrukkelijke ligging en is aan beide oevers met schoone plantaadjes bebouwd, waarvan de meeste door suikerriet beplantingen worden bepaald. — Overal steken boven deze als kleine dorpjes gelegen beschouwingen, ronde schoorsteenen als hoog opgetrokken vuurtorens op, en braken als vertoorde draken dikke zwarte rook galvingen uit; dit geeft aan het landschap eene levendigheid, en breekt het alhoewel fraaije, echter eentoonige bosch tooneel af. Buitendien, hoe schoon een natuur tafereel ook is gaarne ontdekt de reisiger de kenteekenen weder, waar nijvere menschen bezig zijn om het verband van algemeene levensbewegingen daar te stellen.

Mijn schipper had alle spraakzaamheid verloren; de goede ziel was zoo bezig met zijn rijke vangst, om die tot een heerlijk maal gereed te maken, dat hij mij naauwelijks op mijn vragen — „welke plantaadje is die daar" — antwoordde, — en zoo dreef ik stil en eenzelvig bijna zes uren achter elkander voort, tot ik op de plantaadje * * * — mijn eerste bestemmings- en pleister plaats aankwam. — Ik bedankte mijn schipper hartelijk voor de goede overvaart, en na hem een kleiu geschenk gegeven te hebben — deelde ik hem mede, dat ik geen verder gebruik van zijne vriendelijkheid konde maken, daar ik met eene andere gelegenheid van de plantaadje dacht te vertrekken. — „Het deed hem leed" zeide hij, „dat ik niet verder met hem medeging, hij had er zoo zeker op gehoopt (daar ik toch de *Waarheid* was, en gaarne alles door eigen ondervinding wilde kennen) daar ik *één* nacht ten minste in zijn pont zoude hebben doorgebragt, ankerende onder de luwte van het oeverbosch en verslonden wordende door millioenen muskieten, „niet" voegde hij er goedhartig bij — „om te zien hoe gij gemarteld zoudt worden, maar omdat gij dan zoudet weten, hoe wij die marteling steeds moeten doorstaan en hoe ons ellendig lijden daardoor vergroot wordt."

Ik dankte hem voor de goede meening en vroeg hem nog, voordat wij afscheid van elkander namen, hoeveel wel zijn *traktement* was? „O zoo klein Mejufvrouw! onmogelijk toereikende om er van te leven, en wanneer ik u de anecdote verhaal van een mijner makkers, dan zal u dat duidelijk voorkomen. — „Een mijner lotgenooten die *ééne* vrouw en *veel* kinderen had, werd bij een *patroon* geroepen en gevraagd: „of hij als schipper bij hem dienen wilde." — „O ja!" — „voor hoeveel gage?" „Ja patroon!" was het antwoord — „ziet uw4, het gewone traktement is *tien gulden* in de maand, maar, op mijn woord van eer, daarvoor kan ik het zonder een weinig te mogen *stelen* niet doen en moet *vijftien gulden* hebben; mag er echter van het *andere* een klein beetje onderloopen, dan zal het voor *tien gulden* wel gaan." „Ik nu, Mejufvrouw" — zeide de schipper zeer naïf met een zucht — „mag *niets* stelen, maar krijg toch slechts *tien gulden* in de maand."

Ik zeide — „dat hij zich dan ook stipt aan dat verbod moest houden en eerlijk door de wereld te zien komen." — Groette hem en stapte aan wal. — „Meent gij dat?" riep hij mij, die op de landingsplaats stond toe. — „Zeker!" antwoordde ik hem. „Nu Jufvrouw!" vervolgde hij — „dan houd ik het er voor, dat je de *Waarheid* niet zijt, want ik wil het den *eerlijksten* mensch van de wereld die eene vrouw en zes kinderen heeft te doen geven om met 33 en een derde cent daags eerlijk te blijven, of hij moet zijn honger sussen door een formen sprong in de rivier." — Odi!

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 10n. dezer, de koloniale schroefstoomboot *Paramaribo*, kapt. J. F. Meijer, van Demerarij.

UITGEKLAARD.

Den 6den, de Eng. brik *William Sorlie*, kapt. R. Mackensie, naar Clyde, lading: 200 vaten Suiker 294,191 pond, 138 balen sch. Katoen 43,825 pond, 151 balen Cacao 24,190 pond, 53 vaten Rum 6,550 gallons, 64 balen Katoenzaad 9000 pond en voor Exportatie: 18 vaten Roucou.

Den 9den, de Nd. Am. schoener *Henry Hooten*, kapt. J. J. Giles, in ballast, naar St. Thomas.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Louisa Christina*, kapt. Ten Harmsen, adres bij J. H. Zaal. Sluit 13 dezer.

Het schip *Theodora Josina*, kapt. Tjakkes, adres bij J. H. Zaal. Sluit 13 dezer.

Het schip *Sagitta*, kapt. W. J. Bakker, adres bij J. H. Zaal. Sluit 15 dezer.

Het schip *Anna Lena*, kapt. C. Zaal, adres bij J. H. Zaal. Sluit uiterlijk *Ultimo dezer*.

Het schip *Rijnbrand*, kapt. P. F. Lange, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Janna Adriana*, kapt. Franken, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Hermanus Isaak*, kapt. *Braunstahl*, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Johanna Christina*, kapt. J. H. ter Wiessen, adres bij J. H. Zaal.

AANGEKOMEN PASSAGIERS.

Met de kol. schroefstoomboot *Paramaribo*: de heeren E. Soesman en L. Taijlor en Mejufv. S. J. Fraser en kind.

PRIJZEN DER PRODUCTEN.

Bij inschrijving verkocht:

Cacao. Den 6den dezer, van Plant. *Caledonia*, p. m. 12,000 pond en van Plant. *Concordia*, p. m. 10,000 pond à 31,69 ct.

BURGERLIJKE STAND.

Op den 9den April 1858, is aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van: Pieter Marinus Netscher en Anna Maria Thurkow.

Van den 4den tot den 10den April 1858, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 3den, Johan Charles Willem Schmidtmer, 35 jaren en 4 maand.

Den 4den, Lodewijk Frederik Hok, 16 j.

Den 7den, Henriette van den boedel H. Joorens, 42 jaren n. g.

Idem, Johanna Margaretha Zweers, Echtg. van Johannis Gijsbertus Rozenberg, 37 jaren.

Den 8sten, Sion Berg, 70 jaren n. g.

Den 9den, Adolphina Wilhelmina Ploeg, 5 maanden en 9 dagen.

Levenloos Geboren.

Den 5den, een kind van het Mannelijk geslacht van Johanna Catharina Cordova.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Bij het Bestuur is het verzoek gedaan, om de slavin *Ottalina*, geboren in 1811, moedersnaam onbekend, van den naam van plantage *Dageraad en Dankbaarheid*, gelegen in de divisie *boven Cottica en Perica* af- op dien van G. F. Kessel nom. ux voor den vrijdom te doen overschrijven. Tijd van verzet *veertien* dagen gerekend, van den 7 April 1858.

Bij Gouvernements resolutie dd. 8n. April No. 4, is, onder de nadere goedkeuring des Konings, aan den Agent van Policie H. van Sijst, ontslag uit 's lands dienst verleend.

Aanzoek voor Vrijgeving.

Den 9n. April 1858.

Van den slaaf *Cornelis*, geboren in 1820, wiens moedersnaam onbekend is, bekend staande op het Respect van den Raad Commissaris voor de Inlandsche Bevolking onder toezigt van C. L. G. van Amson als Curator.

Van de slavin *Jetta*, geboren in 1832, dochter van Maria en hare kinderen *Lucia*, geboren in 1855 en *Susanna*, geboren in 1857, toebehoorende aan plantage *Eendragt*, divisie *Saramacca*.

Van het slavenkind *Willem Floris*, geboren in 1857, zoon van *Sosie*, toebehoorende aan plantage *Zeldenrust en Welgelegen*, divisie *Boven Cottica en Perica*.

De *Commissie* voor de regeling der Quota van Suikerplantagien en Houtgronden, brengt ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat zij tot het aannemen en beoordeelen der aangiften en verdere bewijsstukken, voorgeschreven bij art. 5 der publicatie van 4 September 1854 G. B. No. 9 op den 16n., 17n. en 22n. dezer, des voormiddags van 9 tot 12 ure, zal zitting houden ten burele van den ondergeteekenden.

Paramaribo, *den 8 April* 1858.

De Administrateur van Financien, Voorzitter der Commissie voornoemd,

A. DE MAN.

Transport.

Den 6n. April 1858. J. C. de Graaff als exnatura voogdes over hare minderjarige dochter M. L. Schmidt aan M. Ringeling voor hare reeds verwekte en nog te verwekkene kinderen, van het Erf met al de daaropstaande gebouwen aan de *Nieuwe Dominestraat*, N. W. La. F No. 145, O. W. La. D No. 86.

Den 7den. C. R. Berner qq. A. H. Kemnade aan C. W. Knauf van het Huis en Erf aan de *Maagdenstraat*, N. W. La. C No. 12, O. W. La. C No. 150.

Idem. C. S. P. Dericks aan J. H. Bernhard, van het Huis en Erf aan de *Keizerstraat*, N. W. La. A No. 164, O. W. La. A No. 44.

Paramaribo, *den 7 April* 1858.

In opvolging van het bepaalde bij art. 26 van het Reglement voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, worden belanghebbenden geinformeerd, dat de Boedel beschrijvingen van de *solvente* boedels van Pieter Argens Steijn en Maria Christina Robert, — en van de *insolvente* boedels van Jacob Alexander de Vries en nagelatene huisvrouw Elisa Victorina Schmidt, Alfred William Edwars en Hendricus Schenkel, benevens de rekeningen en verantwoording der laatsten en daarop geformeerde balance, gedurende den tijd van *drie* weken ter Secretarie van het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels* ter *visie* liggen, met inthimatie, om, wanneer de Crediteuren eenige aanmerkingen, het zij op de gegrondheid en de hoegrootheid der daarbij voorkomende schuldvorderingen, het zij op de rangschikking der Crediteuren of eenige remarques of debatten op de rekeningen en verantwoording mogten hebben, daarvan binnen den tijd van *drie* weken, na den dag waarop de bevoegdheid om van deze Stukken *visie* te nemen, is geëxpireerd, bij eenig behoorlijk schriftuur aan Commissarissen te doen blijken.

Reglement op de Waag.

Belanghebbenden worden herinnerd aan de naleving van Art. 5 Gouv. Blad de dato 19 November 1828 No. 18.

De verpligting ter betaling van het Regt op de Waag berust op dengenen die de te wegen producten of goederen ter weging aanbiedt en neemt eenen aanvang van het *oogenblik* dat de weging heeft plaats gehad.

Paramaribo, *den 6 April* 1858.

De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 16n. April 1858, des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

Den buitengrond *Charlesburg*, aan den rijweg naar *Kwatta*, bekend onder tweede buitenwijk No. 1, aankomende P. F. Bourquin.

Paramaribo, *den 7 April* 1858.

ADVERTENTIËN.

CONCORDIA.

Algemeene Vergadering,
INSTALLATIE en REC. in den 1e Gr. op MAANDAG den 12e April e. k. des avonds ten 7 uren *precies*. (4566)

Tegen KONTANTE BETALING worden bij inschrijving te koop aangeboden:
34 vaten SUIKER
van de Plantaadje *Potribo*, om voor rekening en risico van den kooper binnen den tijd van 8 dagen van voormelde Plantaadje afgehaald. — Zullende de billetten van inschrijving worden aangenomen tot aanstaanden MAANDAG den 12 dezer, des voordemiddags ten 10 ure ten kantore van

[4567] J. FROUIN.

Administrateuren

der Plantaadje *Berkshoven en Oostrust*, bieden bij inschrijving, het hoogste bod goedgekeurd wordende, tegen KONTANTE BETALING, te koop aan:

25 vaten SUIKER,

om binnen *acht* dagen, voor rekening en risico van den kooper van Plantaadje aftehalen.

De inschrijvingsbilletten worden aangenomen tot MAANDAG den 12 dezer, des voormiddags 11 ure, ten kantore van

(4554) J. F. WERGES q.q. c. s.

Paramaribo, den 9. April 1858.

Bij inschrijving te koop:

11 vaten SUIKER

van Plantaadje *Poelwijk*.

Zullende de inschrijvings-billetten worden aangenomen ten kantore van den ondergeteekende tot WOENSDAG den 14 dezer, des voormiddags ten 11 ure.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de SUIKER voor rekening en risico van den kooper binnen *acht* dagen, moeten worden algehaald.

Paramaribo, den 9 April 1858.

[4555] P. MAY qq.

Surinaamsche Maatschappij van

WELDADIGHEID.

Ten gevolge van verschillende zijden ingekomen verzoek, wordt de termijn van inzending der VOORWERPEN voor de, LOTERIJ ten behoeve der Maatschappij, verlengd tot Ultimo Mei aanstaande.

De Commissie neemt deze gelegenheid te baat om nogmaals allen die eenig belang stellen in de Maatschappij, en gaarne het hunne bijdragen om de loffelijke pogingen die door haar worden in het werk gesteld, verzachting van het lot onzer lijdende natuurgenooten en ter vorming van nuttige burgers; door de opleiding van kweekelingen, beleefd maar tevens dringend uit te noodigen, door daden te toonen, dat zij het belang der Maatschappij krachtiglijk willen ondersteunen, en door ruime inzending van geschenken deze Loterij aan de verwachting te doen beantwoorden.

De Commissie voor de Loterij,

H. J. BLANCKE.

J. G. MEURS.

E. A. J. VAN GOGH.

CÆCILIA.

DAMES-CONCERT,

op WOENSDAG den 13 April e. k., des avonds ten 8 ure, in de Zaal boven de Waag.

De Secretaris,

(4556) A. LIONARONS.

J. A. DE VRIES zal op Dingsdag den 13 April e. k., des namiddags ten *vier* ure, ten huize van den Vendumeester J. F. FAVEREIJ, doen verkoopen:

Den negerjongen *Frederik*. (4557)

Mr. F. M. C. PELS RIJCKEN zal op VRIJDAG den 16 April e. k., des namiddags om 4 uren, ten zijnen huize, door den Vendumeester J. F. FAVEREIJ, doen verkoopen:

Wel onderhoudene *Meubelen*, Zilver en Pleetwerk en meer andere Goederen.

De GOEDEREN zijn één dag vóór en op den verkoopdag, van 9 tot 12 ure, te bezigtigen. (4558)

***Gomelastieke Schoenen* à *f* 3 per paar. — Bij**

H. LYON & Co.

(4559)

Eenige jonge **sterke STEEN-EZELINNEN**, en jonge ***SCHAPEN***, worden tegen *Kontante* Betaling te koop gevraagd.

Adres ter dezer Drukkerij. (4560)

Suikervaten **HOEPELS**. Pp. en Wp. ***PLANKEN***. *Pik. Teer en Terpentijn*

Breeuwwerk, Amerik. VALAXEN in soorten, Groene ZEEP, EPSOM en Grof ZOUT, los en in vaten.

Suikerkalk, Kalksteenen.

Zwarte THEE, bij 't pond, Gezouten OSSENTONGEN in vaatjes en bij het stuk.

Te bekomen bij

(4561) *EDUARD KÖLLE.*

GROF ZOUT

in vaten,

Verkrijgbaar bij

(4562) *THOMAS GREEN.*

Amerikaansche Provisien,

Pp. en Wp. PLANKEN 1. 1¼ en 2 dms.,

Pik, Teer, Breeuwwerk, *GROF ZOUT* in vaten, 14vts. Suikervatenhoepels.

Verkrijgbaar bij

DE VRIES & ZOON.

[4563]

Te bekomen bij

J. VOET,

à CONTANT:

Manden Dubb. Princesse BIER, MADERA WIJN in ¼ pijpen en per dozijn, ROODE WIJN per dozijn, RHIJN WIJN in kisten van 12 flesschen, ***ZWITSERSCHE KAAS***, en veel meer

Goederen.

Paramaribo, den 1 *April* 1858.

(4564)

DE

Pillen en Zalf

VAN

HOLLOWAY.

Zuivert het bloed en de vochten en laat het overige aan de natuur over.

Dit is alles, dat gevorderd wordt, om het gestel in eenen gezonden staat te houden. Door het aanhoudend gebruik der Pillen van HOLLOWAY worden het bloed en de vochten zuiver gehouden, hetgeen niet beweerd kan worden van eenig ander geneesmiddel, dat ooit het publiek is aangeboden. Alle ziekten worden door het gebruik er van genezen, en wanneer hiermede wordt aangehouden, zal men de kiem van de droevige ziekten, waaraan zoo vele duizenden jaarlijks sterven, verstikken, in een woord, van deze, onwaardeerbare Pillen voorzien, worden er geene andere geneesmiddelen of raadgeving vereischt.

Deze *Zalf en Pillen* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrugstraat* à *f* 1, *f* 3 en *f* 5. [4565]

MAIL-NIEUWS.

Bij het ter perse leggen dezes ontvangen wij per mail, Europesche berigten tot den 17 Maart ll. waaraan wij het volgende ontleenen:

In het moederland is een nieuw ministerie tot stand gekomen, hetwelk aldus is zamengesteld:

ROCHUSSEN, Koloniën.

VAN BOSSE, Financiën.

VAN GOLTSTEIN, Buitenlandsche Zaken.

VAN TETS VAN GOUDRIAAN, Binnenl. Zaken.

BOOT, (Burgemeester van Amsterdam), Justitie.

De tegenwoordige Ministers van Marine, van Oorlog, alsmede die der beide Departementen van Eeredienst, blijven hunne betrekking behouden.

Vele leden der Staten-Generaal zijn naar hunne woonplaatsen teruggekeerd en wachten, daar het einde van het reces, veroorzaakt door de Ministeriële crisis, af. Het is echter niet waarschijnlijk dat zij voor Paschen teruggeroepen worden, en het kan zelfs wel gebeuren dat de vacantie van langen duur zal zijn.

— De spanning tusschen Frankrijk en Engeland neemt al meer en meer toe, en baart niet weinig bekommering in Europa.

— Zal Orsini leven? is steeds de groote vraag van den dag en velen, zeer velen wenschen dat hierop spoedig *ja* worde gehoord. Men zegt dat, behalve de Keizerin, ook Prinses Mathilde voor 't behoud van zijn leven pleit, terwijl de Keizer zelf eenige sympathie voor den hooghartigen Italiaan koestert, om den wille van den vader, die zoo dapper streed in de gelederen van den eersten Napoleon.

Onderwijl gaat Orsini's brief aan den Keizer Europa rond en weldra wordt dit politiek testament in elke woning gelezen en bewaard; dat testament, 't welk Oostenrijk zoo bitter aanklaagt, Frankrijk zoo ernstig herinnert aan de woorden van Lamartine, die zoo betooverend werkten op het hart van elken Italiaan en den Keizer in de vrijheid van dat heerlijke Land een onderpand beloofde voor de zekerheid zijner Kroon.

De Oostenrijksche politiek mag in Orsini's brief den vloek zien, door de liberale partij over het Italiaansche verdrukkingsstelsel en over den Oostenrijkschen invloed uitgesproken en wij gelooven dat de man, die aan den voet van het schavot staat, een zaad heeft uitgestrooid 't welk op den adem der pers gedragen, in aarde zal vallen waar het niet versterft. Er is uit dien brief voor Oostenrijk veel te leeren; wie weet, hoe spoedig de bedreigingen daarin vervat, ter vervulling ingaan!

— De laatste berigten melden dat Orsini en Pierri, den 13 Maart, te 7 uren 's morgens voor de gevangenis, La Roquette te Parijs zijn onthoofd. Men wil dat Orsini den dag vóór de voltrekking van zijn vonnis, een tweeden brief aan Keizer Napoleon geschreven heeft, waarin hij het levendigste berouw over de daad van 14 Jan. betuigt.

—Sir Colin Campbell maakt zich steeds gereed om het koningrijk Oude aan te vallen. Velen verwonderen er zich over met billijke verwondering, dat de Engelschen nog niet meester zijn van Lucknow.

— Canton is in de magt van de Engelsch-Fransche expeditien. De Franschen zullen het echter spoedig verlaten, zegt men, om een ander gedeelte van China te tuchtigen voor de vervolgingen en martelingen aldaar Fransche Roomsch Catholieke zendelingen aangedaan.

Brief van Orsini aan den Franschen Keizer.

»Aan Napoleon III, keizer der Franschen.»

»De verklaringen, welke ik tegen mij zelven heb afgelegd in het politiek proces, ter zake van den aanslag van den 14 januarij aangelegd, zijn voldoende om mij ter dood te zenden en ik zal dien onder gaan zonder genade te vragen, zoo wel omdat ik mij nimmer vernederen zal voor hem, die de ontluikende vrijheid van mijn vaderland gedood heeft, als omdat in den toestand waarin ik mij bevind, de dood voor mij eene weldaad is.

»Aan het einde mijner loopbaan gekomen, wil ik evenwel eene laatste poging aanwenden om Italie te hulp te komen, welks onafhankelijkheid mij tot heden alle gevaren heeft doen ondergaan, alle opofferingen heeft doen te gemoet snellen; zij was het voortdurend voorwerp van al mijne liefde en het is deze laatste gedachte, welke ik wil nederleggen in de woorden welke ik tot Uwe Majesteit rigt. Om het tegenwoordig evenwigt van Europa te behouden, moet óf Italie onafhankelijk gemaakt, óf de boeijen waarmede Oostenrijk het in slavernij houdt, nog geauwer toegehaald worden.

»Zal ik vragen, dat het bloed der Franschen voor de bevrijding der Italianen zal vergoten worden? Neen zoo ver ga ik niet. Italie vraagt dat Frankrijk niet tegen haar tusschen beide zal treden, het vraagt dat Frankrijk niet dulde dat Duitschland Oostenrijk zal ondersteunen in de worstelingen, welke welligt eerlang zullen ontstaan. En dit is het juist wat Uwe Majesteit doen kan, indien zij het wil. Van dien wil hangt het welzijn of het ongeluk van mijn vaderland af: het leven of de dood eener natie, aan welke Europa grootendeels zijne beschaving te danken heeft. Ziedaar de bede welke ik, uit de diepte van mijnen kerker aan Uwe Majesteit durf rigten. Niet wanhopende dat mijne zwakke stem zal gehoord worden, bezweer ik Uwe Majesteit aan Italie de onafhankelijkheid weder te geven, welke zijne kinderen in 1849 door de schuld der Franschen zelven verloren hebben.

»Uwe Majesteit herinnere zich dat de Italianen, in wier midden mijn vader zich bevond, met vreugde hun bloed vergoten voor Napoleon den Groote overal waarheen het hem behaagde hen te geleiden. Zij herinnere zich, dat zoolang Italie niet onafhankelijk zal zijn, de rust van Europa en die van Uwe Majesteit slechts eene hersenschim zal wezen.

»Uwe Majesteit versmade niet den laatsten wensch van een vaderlander, op de treden van het schavot: zij bevrijde mijn vaderland en de zegeningen van vijf en twintig millioen burgers zullen haar tot in het nageslacht volgen.

»In de gevangenis van Mazas, 11 Februarij 1858.

»FELICE ORSINI.”

HANDELSBERIGTEN.

Amsterdam, 13 *Maart* 1858.

SUIKER. Vast. Surinaamsche *f* 28 à *f* 35. De veiling der H. M. is coulant afgeloopen, de ordinaire soorten ruim *f* 1 boven taxatie; op de betere moest daarentegen iets worden toegegeven.

KOFFIJ. Met zeer weinig handel en ongunstig vooruitzigt: wat den afloop der veiling van de H. M. betreft, wordt alsnog uit behoefte voor goed ordinair *f* 32 à *f* 33 besteed.

KATOEN. *f* 30 à *f* 58.

ARROWROOT. } Zonder verandering.
RUM. }

CACAO. 40 c. Zonder omgang. In het algemeen wordt weinig gedaan ten gevolge van het besloten water, zoodat na opheffing van die belemmering de handel waarschijnlijk levendiger zal worden.

Met de mail vernemen wij dat de kustvaarder *Ellen*, kapt. Mac George, op onze kust gezonken is.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 8 Maart, Merida, kapt. Hamon, van Barbados, met de lading van het schip Franciscus, kapt. Mastdorp.

Den 10n. Maart, de Stad Amsterdam, kapt. Wehdemeijer, met verlies van den voorsteng, ra's, zeilen en kluiverboom,

Den 11n. Caspar de Robles, kapt. van Slooten.

Idem, de Stad Stavoren, kapt. Hoekstra.

Den 12n. Clara Wilhelmina, kapt. Zuiderduin. Allen van hier.

TE KINSALE.

Den 27 Feb., Alkmaar, kapt. Pitt.

TE LIVERPOOL.

Den 6 Maart, Barassie.

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.